

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 156/2023
11.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Зорана Хацића, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., кога заступа Миленко Радованов, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду III-1 У 19819/18 од 24.01.2023. године, у предмету враћања имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 11.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева је предложио преиспитивање пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду III-1 У 19819/18 од 24.01.2023. године, којом је, ставом првим диспозитива, одбијена његова тужба и тужба тужиле ББ из ..., поднета против решења Министарства финансије Републике Србије број 46-00-01499/2017-13 од 18.09.2018. године, а ставом другим диспозитива, одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора. Решењем Министарства финансија Републике Србије број 46-00-01499/2017-13 од 18.09.2018. године, поништено је делимично решење Агенције за реституцију, Подручна јединица Нови Сад, број 46-004365/2013 од 13.07.2017. године у тачки 2. диспозитива и предмет у том делу враћен првостепеном органу на поновни поступак, с тим да у осталом делу ожалбено решење остаје на снази. Делимичним првостепеним решењем од 13.07.2017. године, под тачком 1. диспозитива, делимично се усваја захтев, враћа имовина и утврђује право својине са обимом удела од $\frac{1}{2}$ законским наследницима бившег власника АА из ... и ББ из ..., на непокретностима ближе описаним у тој тачки диспозитива; тачком 2. диспозитива, одбијен је, као неоснован, захтев за враћање одузете имовине, односно обештећење, поднет од стране АА из ... и ББ из ..., на парцелама ближе наведеним у овој тачки диспозитива, које су одузете на основу Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу ПЗФ и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа; тачком 3. диспозитива, одређено је да ће на основу овог решења по његовој правноснажности надлежни орган за упис права на непокретностима извршити упис права својине на непокретностима наведеним у тачки један диспозитива и са наведеним обимом удела у корист АА из ... и ББ из ...; тачком 4. диспозитива, одређено је да се непокретности из тачке 1. диспозитива тог решења враћају у државину законским наследницима бившег власника по правноснажности тог решења осим непокретности из алинеје 5. тачке 1. диспозитива која им се враћа у државину по истеку Уговора о закупу пољопривредног земљишта наведеног у овој тачки диспозитива, осим у случају да се странке другачије

не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта купац плаћа подносиоцима захтева из тачке 1. диспозитива решења; тачком 5. диспозитива, наложено је органу за упис права на непокретностима да, на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима и уделима наведеним у тачки 1. диспозитива; тачком 6. диспозитива, враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, АПВ, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења; а тачком 7. диспозитива, одлучено је да ће се о преосталом делу захтева за враћање имовине, односно обештећење, одлучити накнадно, посебним решењем, када се за то стекну услови.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду (сада Врховном суду) захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме су подносилац овог захтева и ББ из ... изјавили жалбу против решења првостепеног органа, о којој је одлучено оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд (сада Врховни суд) одбацити решењем.

Са изнетих разлога, налазећи да је поднети захтев недозвољен Врховни суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 11.07.2023. године, Узп 156/2023

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић